

Gazze, Ruslar'ın Yeşilköy'e Gelip İstanbul'u Tehdit Etmeleriyle İlgilidir

Müslümanlar olarak Gazze konusunda yüreğimizi mengeneye alan birçok konu var. Üzülüyoruz. Fakat üzerinde konuşulması gereken de epey konu olduğunu düşünüyoruz.

Bir yandan bebelere kadar varan can kayıplarımız, diğer yandan yerle bir edilen şehir, dünyanın görmeyip duymadığı, süper güçlerin ahlaksızlığı gibi birçok hususa temas edilebilir lâkin bizim sohbetimiz çerçevesinde, küçük bir İslam yurdu olan Gazze'ye Müslüman kimliğimiz açısından bakmak da mümkün.

Öncelikle Gazze'de olan biten işgal ve vahşet manzarası ile ne kadar ilgilenmemiz gerektiği sorusuyla başlayalım: Bu başlık Müslümanlığımızın neresindedir?

Gazze veya yeryüzünün başka bir yeri; temel prensibimiz odur ki müminin bulunduğu her yer ümmetin bayrağının dalgalandığı yerdir. Ümmet, Muhammed aleyhisselamın ümmetidir ve mümin darbe aldıkça ümmet de darbe alıyor demektir. Bunu Türk, Türkmen, Arap veya başka bir ırk konusunun sınırları içinde görmek cahillik olur.

Kaldı ki meselenin bir de insanlık boyutu vardır. Dünyanın başka bir yerinde ne mümin ne de bizim ırkımızdan olmayan birileri zulüm görüyorsa değil mi insandırlar, onlar da ilğimiz altındadır, hareketliyiz ve bu konuda duygusalız anlamına gelir. Zira her ne kadar Gazze veya başka bir diyardaki olaylarda Müslüman hassasiyetiyle hareket ediyor, konuya bu açıdan yaklaşıyorsak da insanlık dahi bizim şiarımızdır.

Binaenaleyh zulmün bulunduğu yerde tepkimiz yoksa biz de zalim olmuşuzdur. Bu ister Müslümanlar hakkında ister Müslüman olmayanlar için söz konusu edilsin, sonuç değişmez. Neticede Gazze konusunda da insanlık adına ve ümmetimize ait kıymetler heder edilmek istendiğinden ümmet adına duyarlı olmaya mecburuzdur: İnsan olarak bulunmamız gereken yerde bulunmazsak insanlığımız, ümmet adına bulunmamız gereken yerde bulunmazsak ümmetimize aidiyetimiz sorunludur. Bunların ikisi de hayatî problemlerdir.

Bundan ayrı bir husus olarak, ümmetimizin savunma kapasitesi ve dili pek çok yerde sönük manzara vermekle beraber sahih hadis-i şerifin tespitiyle Kudüs eteklerinden kesinlikle kaybolmayacaktır. Ümmetimizin cihat ruhu yeryüzünün bütün köşelerinde unutulmuş pozisyona maruz bırakılacak ama Kudüs civarından sökülüp atılamayacaktır. Yahudilerin orada devlet kurmaları ve bütün dünyadaki Yahudi nüfusunun toplanması, Kur'an-ı Kerim'in bütün müminlerin kıyamet gününe dek okuyacakları üzere en büyük düşman sıfatıyla Yahudileri anlatması göstermektedir ki müminler için hareketli alan daima Kudüs meselesi olacaktır.

Yahudilerin tamamı oradaki cinayet serisine katılmıyor, itiraz edenler de var. Mesela İsrail'de yayınlanan gazetelerde de mevcut uygulamalara itiraz eden sesler bulunabiliyor. Bunu hesaba kattığımızda Yahudilerin en büyük düşman oluşu kaydına bir rezerv koymak veya istisnalara işaret etmek gerekir mi?

İstisna kaideyi bozarsa bozalım üstadım. Altı milyon Yahudi arasında altmış kişinin aksi görüş belirtmesi sonuç açısından değer ifade etmiyor.

O aksi görüşü değerlendirmek gerekir mi?

Zaten aralarından birkaçı Mavi Marmara gemisine de katılmıştı. Buradaki cümleleri o itiraz seslerini kuşatacak şekilde söylemesek de genellemeye müsait bir yoğunluk var. Amerika’da da Müslümanlar’a karşı zulüm uygulamalarına ses çıkaran Amerikalılar bulunabilir. Yüz kişiden otuzu bir, kırkı bir, yirmisi başka bir tarafta durursa genellemenin sakıncalı olmasından söz edilebilir. Bahsettiğimiz ihtimaldeyse bu derecede bir ayırım yoktur. Aralarında iyi insan olmanın şartlarını karşılayanlar bulunabiliyor, evet, vahşeti savunanların oranı yüzde yüz değil ancak sözgelimi yüzde yetmişe düşecek kadar da değildir.

Fakat bu cümlelerimiz yine de -velev muharref olsun- bir dini muhatap almıyor, sorunumuz insanlığa düşman olan Yahudi iledir –Musa aleyhisselamin ümmeti ile bir meselemiz yoktur. Havrasında duran ile problemimiz yoktur, dinini müminleri imha etmek için bir malzeme olarak kullanan ve örgüt boyutuna ulaşmış din maskelilerle problemimiz vardır.

Kur’an-ı Kerim en büyük düşmanlığı Yahudiler konusunda göreceğimizi ısrarla vurgularken Kudüs etrafında bir hareketliliğin günümüzde yaşanıyor olmasında anormallikten söz edemeyiz. Lâkin bu hareketlilik güya İslam devleti olan Suudi Arabistan tarafından bile İsrail’in Gazze’yi vurmasında bir sorun görülmemesi şeklinde ihmal edildiğinde, bu cihat Yahudi’nin silahıyla ortaya çıkar. Türkiye’nin gösterdiği türden bir tavır diğer İslam ülkelerinden de gelmiş olsaydı o zaman Yahudi’nin silahıyla değil sözlü saldırısıyla karşılaşılacaktı. Bu durumda da cihadın sözlü olarak yapılması gerekecekti.

Mevcut panoramanın Yahudi’nin gücünden kaynaklanmadığı da konunun bir başka boyutudur. Sebep esasen Gazze’deki mümin kardeşlerimizin yalnız bırakılmasından ileri gelmektedir. Bu yalnızlık Yahudi için bir tür güce dönüşmektedir ki zaten arkasında diğer şer odakları duruyor. ‘Orantısız güç’ deseniz yine ortada bir orantıdan söz etmiş olursunuz; yüzdesi olmayacak kadar uçuk bir farkla Gazze’ye yükleniyorlar. Buna mukabil ‘ha İstanbul ha Gazze’ anlayışıyla buradaki müminin de Suudi Arabistan veya başka bir ülkedekinin de bakışını ortak bir paydayla şekillendirmesi gerekir. Gazze’yi ümmet-i Muhammed’in bir parçası hâline getirmek böyle mümkün olabilir.

Hocam bu biraz da çözüm noktasıyla ilgili; oraya gelmeden önce Gazze’nin yalnızlaşmasına da eğilmek gerekiyor. Aslında hadise yeni değil. Acı anlamında sadece Gazze’yi de yaşıyor değiliz, başka acılarımız var. Kanayan yaralarımız on yıllardır sürüp gidiyor. Ümmet bilinci ve Müslümanlık haysiyeti alanlarında bu konuyla ilgili ne tür problemler görüyorsunuz?

İslam’ın karşısında duran cephe açısından konu elbette darbeyi bizim dinimiz yesin de ne olursa olsun seviyesinde duruyor. Onların Gazze’yi vurmakla İslam’ı vuruyor olduklarını bilmelerinde şüphe yoktur, zaten bunda bizim için de şaşılacak bir durum olamaz. Bizim açımızdan dün bu konunun adı Maraş, Çanakkale veya İstanbul idi. Dolayısıyla Gazze üzerinden bakıyorsak da esasen bütün bir coğrafyanın sıkıntı içinde bulunmasını gözden kaçırmaksızın meseleyi ele almak gerekir. Bu zaviyeden Gazze, Ruslar’ın Yeşilköy’e kadar gelip (93 Harbi) İstanbul’u tehdit etmelerinin bir bağlantısıdır denebilir.

Evela genel bir çizgiyi ifade edecek, ardından çizgi içinde bazı ayrıntıları belirleyeceğiz. Allah’ın kanununda nöbetle yaşatma diye anlatabileceğimiz bir kural vardır. Kur’an-ı Kerim’de bu kural, “günleri insanlar arasında nöbetleşe yaşatırız” (Al-i İmran suresi, 140. ayet) şeklinde zikredilir.

Bu çok mühim bir kaidedir. Çünkü bizler iman edip Müslümanca yaşayanlar olarak dünyayı kendimiz ve kendi bakış açımızdan ibaret zannedebiliyoruz. Hâlbuki Allah’ın dünya için tasarladığı planında İslam ve Müslüman için sürekli ilerleme kaderi çizilmiş değildir. Bu ayetten anlıyoruz ki düşme-kalkma olabileceği gibi virajlar ve rampalar da her insan için mukadder olabilir.

Yani Allah’ın biz müminlere “önünüz açıktır, son okyanus damlasına kadar her yeri alın” şeklinde bir sorunsuzluk vaadi olmamıştır, Efendimiz aleyhisselatu vesselamin yirmi üç senelik peygamberliğinde de olmamıştır. Onun bile Uhud faciasını Bedir’den, Mute acısını Mekke’nin fethinden sonra yaşadığını

görüyoruz. Müslüman, ufukları kuşatan böylesi bir bakışı sindiremediğinde olaylara mana vermekte çok zorlanır.

Yine çok önemli bir noktanın tespiti olarak bilmeliyiz ki nöbet şu an bizde değildir. Nöbetin bizde olduğu zamanlar Selahaddin-i Eyyubî'nin Gazze'ye yürüdüğü, Viyana'ya doğru at sürdüğümüz devirlerdi. Güçlüydük. Dikkat edilirse İslam'ın bin dört yüz küsur senelik geçmişinde yaklaşık her iki yüz sene bir karşı tarafla nöbet değişimi yaşanmıştır.

Bu durumu nasıl anlamak lazım hocam? Sünnetullahın böyle olduğu, yaşanacakların kaderde yazıldığı gerçeğini nasıl karşılamak gerekir? Mesela şimdi nöbet bizde olmadığından bunu kabullenip beklemek mi gerekir yoksa nöbeti değiştirmek için harekete mi geçmeli?

Düşününüz ki bir aracı test sürüşüne çıkarıyorsunuz ve Adapazarı ovasında sürdükten sonra beğenip araca on puan veriyorsunuz. Böyle bir test olmaz. Aracı Bolu dağında da test etmeniz gerekir. Sonra Ankara yolundaki virajlarda, rampalı yollarda, yokuşlarda balatasının ısınıp ısınmadığıyla denemeniz lazımdır. Bu bakımdan Bedir düz yoldur, Uhud rampadır, Hendek virajdır, Huneyn başlı başına bir tüneldir. Seyyid Kutub'u rahmetle anarak bu mevzudaki bir tespitini zikretmekte fayda vardır. Mealenden der ki: "Bedir'den bir sene sonra Uhud gerçekleşirse ve Peygamber aleyhisselamın bile acı çekeceği şekilde ashab-ı kiram imtihan edilmeseydi belki İslam bugünlere gelemezdi."

Çünkü Bedir'de meleklerin de yardımı görülen zafer manzarasının ardından tekrar aynı şartlarda zafer kazanılsaydı ashab-ı kiram terleme ihtiyacı hissetmeyecekti. Ama öyle olmadı ve çetin bir savaşla başları duvara çarpınca kendilerine gelecekleri bir uyanış yaşadılar, bunun üzerinden beş sene geçmeden de Mekke'yi fethedecek heyecanı yakaladılar.

Ümmet-i Muhammed sürekli zaferden zafere koşarsa aile içinde kavgalar baş gösterir, ümmetin idarecileri birbirini yemeye başlar. Nitekim bu böyle olagelmıştır; Emevîler zaferleri art arda yaşayınca Abbasîler tarafından devrilmiş, Harun Reşid dünyanın en kudretli hükümdarı olarak Bağdat'ta oturmaya başlayınca çocukları arasında kavga kıvılcımları ateş almıştır.

İnsan ara sıra grip olmaz, dişi ağrımazsa sağlığının kıymetini de bilmez. Sıkıntılar ve rahatsızlıklar yaşanmalıdır ki beden doksan sene devam edebilsin. Ümmetimizin de rampalarla sınanması oturup dinlenmek, pes etmek için değil rampada bile kulluğu ispat edebilmek içindir. Gazze'de bile müminliğimizi, yardımlaşmamızı ispat edebilirsek ümmet-i Muhammed olarak yaşayabiliyoruzdur. Yoksa her şeyin dümdüz ilerlediği, liderlerimizin bizim yerimize fetihler gerçekleştirdiği ve her yerin güllük gülistanlık olduğu manzara ümmetimizin yalnızca keyif boyutundaki imtihanını gösterir. Hâlbuki ümmetin yaz şartlarında olduğu gibi kış şartlarında da sınanması mukadderdir.

Mesela biz Türkiye'deki Müslümanlar olarak şu anda bir tür bahar şartları denebilecek zamandayız. Fakat elli-seksen sene önce biz de Gazze'nin yaşadığı türden bir imtihan yaşamaktaydık. Gazze'de şimdi bomba yağmaktadır ama bizde de banka yağıyor. Mühim olan iki durumda da Rabbimizin rızasına uygun hayat yaşamaktır. Kadere sığınma hakkı kimse için yoktur.

İslam dünyası zulme uğruyor ve Müslümanlar'ın kendi aralarında da problemleri var. Başlangıcı yüz yıldan fazla bir zaman öncesine kadar giden bu mazlum süreç nasıl bitecek?

Yusuf Karadavî -sellemehullah- hocamızdan bir sohbetinde hoş bir benzetmesini dinlemiştim. Şöyle der: Beş-altı âmâ kişi bir filin yanına gitmişler ve onlardan fili tarif etmeleri istenmiş. Biri filin hortumunu tutmuş, "fil dediğiniz bir hortumdur" demiş. Diğeri filin ayağını tutmuş, "fil dediğiniz benim kadar ayağı olan bir hayvandır" demiş. Bir diğeri filin kuyruğunu tutunca, "fil dediğiniz ince bir kuyruktur" demiş. Böylece hepsi fili tuttuğu yerden tarif edivermiş.

Bu kıssadan ders çıkaracak olursak bizim evvela dinimizi tuttuğumuz yerden tarif etme yanlışıımızı ele almamız gerekir. İslam'ı yalnızca namazından, yalnızca siyasetinden veya tasavvufundan tarif etme yanlışının içinde debeleniyoruz. İslam'ı sadece Araplar veya Türkler'den ya da bunlar ve benzeri bir milletin oluşturduğu çizgiden ibaret algılıyoruz. Hâlbuki İslam bütün bunların tamamıdır.

Hasan el-Benna rahmetullahi aleyhin meşhur yirmi ilkesi vardır, bunlardan birinde "önce anlayışımız düzelsin" der. Yani dinimizi nasıl anladığımız konusunda bir ıslahata ihtiyaç vardır. Ümmet-i Muhammed bin dört yüz sene boyunca bir mantık üzere gelmiştir ama seksen-yüz seneden bu yana başka bir mantık üzerindedir. Ayrıca bir başımız olmaması konunun boyutunu değiştirmektedir.

Cazip bir misal olarak cuma namazının müminlerin halifesi veya halifenin tayin ettiği kişi tarafından kıldırılması diye ciddi bir mesele vardır. Bu konu fıkhıta cumanın kabul olup olmayacağı derecesinde önem arz eden bir yerde durur. Bir Müslüman düşününüz ki cumanın farzını ve dört rekât sünneti kılıyor, sözgelimi tespihatı beklemeden camiye terk ediyor. Sonuç itibariyle bakılırsa fikhî açıdan bu kişinin cumasında hiçbir sakınca yoktur, cumadan yüz fazilet alınacaksa yüzünü de almıştır. Çünkü cumanın şartları arasında tespihatı beklemek diye bir madde bulunmuyor, bunun cumaya zararı yoktur. Fakat gelin görün ki cumanın müminlerin başında halife olmaksızın oluşmuş şartlar altında kılınması diye bir sakınca vardır. Hanefî mezhebinde bundan bahsedilir.

Manzara buyken cami avlusunda oturan ve insanların cumadan sonra tespihatı beklemeden çıkıp gittiklerini yana yakıla anlatan, kıldıkları namaza yazık olduğunu söyleyen yaşlı birinin durumunu düşününüz; kendisinin cumasının nasıl bir hâlde olduğunu irdeleyemiyor çünkü fili kuyruğundan tutmuş.

Cuma namazı meselesini incelemeye çalıştığımızdan değil dinimizin ve ümmetimizin bir bütün olduğunu anlatmak istediğimizden ötürü buraya temas ediyoruz.

O bütünlüğün mü parçalandığını söylüyorsunuz hocam?

Bütünlüğü biz reddettik üstadım, kimsenin parçaladığı yok. Zihnimizde o bütünlük olmadığından mesela Gazze'yi sadece bombalandığında hatırlıyoruz. Ama Gazze'deki facianın nedenlerinden birinin de İstanbul, Ankara ve Antalya'daki zina yoğunluğu olduğunu tespit eden kimseyi hiç duydunuz mu? Yahudi'yi günah keçisi hâline getirdik, zaten kıyamete kadar öyle olacaktır ama bizim de zinaya, faize, kumara karşı tepkisiz bir toplum hâline geldiğimizin irdelenmeye değer tarafı yok mudur? Bunların bazı şeylerin altyapısını oluşturuyor olup olmadığını neden tahlil edemeyelim?

Bu açıdan Yahudi ve Amerika için sadece görünen tarafıdır. Biz alttan toplamaya başlayacak, dosyayı bütün teferruatıyla okuyacağız ki sonuç bütünüyle hallolabilsin.

Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'u kuşattığı sıralarda Bizans papazlarının meleklerin cinsiyetini tartıştığı gülünç vaziyetlerini örnek verip duruyoruz ancak düşman orduları Çanakkale'ye dayandığında İstanbullu hocalarımızın nelerden bahsediyor olduklarını biliyor muyuz? Dört yüz elli yıl önce Bizans papazlarının düştüğü durumdan çok daha iyi bir noktada durmuyorlardı. Ümmetimizin önderleri şucu-bucu sıfatlarla birbirinden kopmuş durumdaydı ve bu hâlen sürmektedir.

İslam dünyasında bir âlim problemi görüyor musunuz? Diyanet İşleri Başkanı'nın da bu minvalde, 'herkesin kendi yanlışı için fetva bulabildiği' şeklinde bir beyanı olmuştu.

İlim eğer bir postu teslim almaksa bu tür garipliklere sorun gözüyle bakamayız. Fakat Ebu Hanife karakterinde âlim arıyorsak o zaman bir kıtlıktan söz edebiliriz. Diyanet İşleri Başkanımız az bile söylemiştir, makamının gereği nezaketle ifade etmiş. Müslümanlar zeki çocuklarını onlarca seneden

bu yana matematik alanlarına kaydırıyor, Kur'an'ın aradığı zekâ düzeyindeki çocuklarını Kur'an'a teslim edemiyorlar. Bu da âlim sorunu ile bağlantılıdır.

Müslümanlar, Batı medyası veya devletlerinin yapıp ettikleriyle uğraşmaktansa Müslümanlar'ın hocalarına neden hocalar olarak bir araya gelmedikleri, ses çıkarmadıkları konusunda baskı kurmalı, arkalarında namaz kıldıkları imam efendileri, müftüleri hareketlendirmelidir. İçimizden bir kamuoyu oluşmalı ve bu da Gazze bombalanmadan önce yapılmalıdır.

Düşmanımızın yüzünü görüyoruz ama bizim düşmanı bize çeken nefis yüzümüzü görmüyoruz. İçimizde Allah'ın gazabını üzerimize çekecek yanlışlar dolaşiyor, toplumumuzda haramlar kol gezebiliyor ve kardeşliğimiz parçalanıyor. Etnik kökenimize itibar edişimiz, Suriye'nin veya Irak'ın sekiz parçaya ayrılmasına ses çıkarmayıp ortadayken İsrail'in herhangi bir Müslüman diyarını bombalamasının da yorumlanamayacak bir tarafı yoktur.

Zaten peygamberlerin lanet ettiği bir düşmana biz de elbette lanet edeceğiz, o zaten bizim düşmanımızdır ancak odaklanmamız gereken asıl nokta burası değil. Onu üzerimize neden çekmekteyiz? Zafiyetimiz yüzünden. Zayıf olmasak üzerimize gelemezdi. Zayıflığımız da İslam'ı tam anlamayıp, yaşamayıp nedeniyedir. Bize Müslümanlık bir araya gelmemiz için yetmemekte, etnik kimliklerimizi çeşitli ortamlar ve durumlar vesilesiyle sergilemekte hatta Arafat'ta bile çadırlarımızın farklı olmasını marifet bilmekteyiz.

Meselenin bir de şu açısında yatan bir vakıyı görmeliyiz: Mümin toplumda işlenmemesi gereken büyük günahlar, anne-babaya isyan, zina, faiz, kumar gibi dehşetli yanlışlar Allah'ın lanetini çeker. Bunca çekilen lanetler nereye gidiyor? Bunların işlenmesi alenileştiği, norm hâline geldiği zaman gökten yeryüzüne Allah'ın laneti iner. O lanet nereye iner? Bu lanet ve ceza inmesi illa gökten şimşeklerin yağması, ateş toplarının düşmesi anlamına gelmez. Yahudi de Allah'ın azaplarından, lanetlerinden biridir.

Öyleyse yanlışlardan dönmemiz, etnik kimliklerimizin kontrolü altında yaşamak gibi hatalı yollara tevessül etmememiz, dini Medine'deki ilk manzarasıyla bir bütün olarak görüp uygulamamız lazımdır. Ümmet-i Muhammed'in içinde bulunduğu büyük günahların teşhir edilmiş olmaları, adeta kanunlarla ve kamuoyunun müsamahasıyla koruma altına alınması da Yahudi'den niye darbe yediğimizin başka izaha ihtiyaç bırakmayan sebepleridir.

Teknolojik gücümüzü düşünüp işin teknik kısmına yoğunlaşmanın konuya nerede dâhil olacağını sormak herhâlde abes olur zira dini bir bütün olarak almaktan söz etmiştik, onun içinde *hazırlığını kâfirden daha güçlü yapmak* da vardı. Kur'an-ı Kerim'de tespih çekmeyi buyuran ayet kadar "hazırlığınızı yapın" ayeti de vardır.

İslam'ı bir bütün olarak gördüğümüzde medresesinde tefsir dersi okuyan talebeyle laboratuvarında çalışmalarını yürüten namazlı bir talebenin aynı cihadı yürüttüğünü anlayabiliriz. Dini bir bütün olarak anlamadığımızdaysa İslam'ı bir köşesinden tutuyoruz, sonra da Allah'ın o köşeye bütün için vaat ettiklerini vermesini bekliyoruz, ümmet olarak da fertler açısından da.

Gazze konusunda asıl büyük tehlike orada camilerimizin bombalanmasından daha çok, bizim dinimizden utanır hâle getirilecek ve çocuklarımıza İslam'ı göğsümüzü gererek anlatamayacak olma ihtimalimizdir. Böyle bir ihtimal yaşanırsa başı dik durmayan, horlanan bir ümmet hâline gelmemiz de mukadderdir.

Diğer yandan Gazze ile ilgili haberlerin matem edasıyla sabah-akşam tekrar edilmesi de sorunlu bir durumdur. Bu konuları küçük yaştaki çocuklarımızın yanında sürekli konuştuğumuzda zihinleri bir

süre sonra karşı takımın daha güçlü olduğu türünden bir algıya kayabilir. Bu hissiyat ümmet olarak da gündeme alınma tehlikesiyle karşı karşıyadır.